

За істину, добро і мудрість

Наша газета

* Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка* Грудень - 2011*

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, РІДНЕ УЧИЛИЩЕ!

«У вчительських руках майбутнє,» - так говорять про педагогів. Вічно живуть професії хлібороба, будівельника, лікаря і... вчителя! Саме вчительська робота посідає осо-

Вісімдесят зустріть - не поле перейти,
А це великий шлях досягнення мети,
Живи, квітуй, моє училище, рости!

Л.В. Пушкарська

Гортаючи сторінки історії

1931-1935 - Лохвицький технікум радянського будівництва реорганізований у педагогічний технікум. Здійснено три випуски вчителів.

1941-1945 - педшкола реорганізована у педагогічне училище. Трирічна перерва у роботі закладу.

1966-1971 - педучилище переведено з Лохвиці до Кременчука.

1986-1990 - училищу присвоєно ім'я А.С. Макаренка. На подвір'ї училища встановлено пам'ятник «Макаренко і діти».

1996-2000 - відкрито відділення фізичного виховання, консультпункт Глухівського національного педуніверситету, обласний ліцей-інтернат для обдарованої молоді з сільської місцевості.

2001-2003 - одержали бронзову медаль на Всеукраїнській виставці «Сучасна освіта -2008», срібну та золоту медалі на Всеукраїнській виставці «Інноватика у вищих навчальних закладах I-II рівнів акредитації - 2010», золоту медаль на Міжнародній виставці «Сучасні початкові заклади - 2011», золоту медаль на Міжнародній виставці «Інновації у використанні інформаційно-комунікативних технологій в освітньому процесі» (2011 р.)

блिवе місце, бо плекає майбутнє покоління.

За роки творчої роботи в педагогічному училищі склалися найкращі традиції в організації навчально-виховного процесу. Кожен із вас, шановні педагоги, проявляє пошук, самовіддачу, глибоку вірність справі, піклування про молодь. Ви сміливо продовжуєте впроваджувати в життя вічні традиції А.С. Макаренка й В.О. Сухомлинського, Ш.О. Амонашвілі й К.Д. Ушинського. Більше 30 тисяч випускників нашого закладу з гордістю несуть знання й культуру, доброту й людяність, щирість і натхнення своїм вихованцям.

Щиро вітаю весь колектив працівників училища з 80-річчям!

Хай доля шле усім добро і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних.
Дні щедрі, мов рушник квітчастий,
Хай стеляться до Ваших ніг.

*І.В. Гальченко, директор училища,
заслужений працівник освіти України*

Гімн училища

Слова О. Сидоренкової, музика О. Жежері

На схилах Славути в Полтавському
краї

Училище гордо знялося увись.

І кожен сьогодні його пам'ятає,

Тут мрії і діло навіки злились.

Приспів:

Училище рідне, училище миле,

Тебе збережемо у серці своїм.

У небо високе хай пісня ця лине,

Хай знають простори величний наш гімн.

Історію славу училище має

І зараз прямує до нових вершин.

Усіх вихованців своїх пам'ятає,

Освіти відмінником став не один.

Приспів:

Професія наша потрібна і вічна.

Її ми здобудем, щоб вчити дітей.

В садочки і школи йдемо ми щорічно,

Серця переповнивши світом ідей.

Приспів:

«Боротись, шукати, знайти, не здаватись!» -

Такий наш девіз на доросле життя.

Училище наше навчило змагатись,

Щоб правду відстоять і взяти в майбуття.

Мій шлях у світ розпочинався звідси...

Жан-Поль Сартр писав: «У кожного теперішнього є своє майбутнє, яке освітлює його і яке зникає разом із ним, стаючи його минулим»... Ця красива риторична фраза

набуває глибокого й сутнісного змісту, перестає бути звичайним красномовством, коли йдеться про милі нашому серцеві речі. І ось тоді справді хочеться, аби теперішнє дорогого для нас явища мало щасливе майбутнє, яке, стаючи славним минулим, ніколи не переривало це вічне часове коло, завжди тривало в нашому земному та духовному просторі.

Осені 2011 року виповнюється вісімдесят літ навчальному закладу, що став навіки рідним для багатьох студентських поколінь – Кременчуцькому педагогічному училищу імені А.С. Макаренка! У межах людського життя – це ціла вічність, сповнена великих поривань і звершень, плідної праці, напружених, але радісних буднів, колективних свят. У межах історії – це вік поважний і солідний, який дає підстави говорити про гідний щонайвищої оцінки педагогічний досвід, але водночас із тим – це вік ще зовсім юний, сприятливий для впевненого кроку вперед, стрімкого лету до нових перемог!

Народившись та змужнівши у старовинній Лохвиці в далекому 1931 році, училище стало згодом невід'ємною частиною наддніпрянського міста, колискою вчительських кадрів усієї Полтавщини! За свій довгий і водночас молодий вік Кременчуцьке педучилище випустило з рідних стін чимало талановитих вихованців, які понесли в широкі світи зерна добра, справедливості, духовної краси, професійних умінь та знань. І де б не були ці колишні студенти, за їхніми плечима, як вірний янгол, стоїть Альма-матер зі своїми мудрими порадами, доробом наукою, завжди відчувають удячні учні батьківську підтримку наставників, гріють їхні серця теплі спогади про незабутні роки навчання.

Повертаюся думкою сьогодні до рідного порога і я – колишній випускник училища... І хоча давно збігли слідом за Дніпровою водою роки моєї студентської юності, і вже перша сивина криє голову, хоча за плечима – тисячі пройдених доріг, сотні простудійованих предметів і десятки власних книг, я знову із задоволенням уявляю себе замріяним безвусим хлопчиною, котрий приїхав із невеликого козацького села на Оржиччині в наддніпрянське місто вчитися педагогічної майстерності у кременчуцьких наставників. Почуваюся й досі їхнім вірним учнем і тішуся думкою, що моя стежина у світ широкий прослалася саме від порога Кременчуцького педагогічного училища. Саме тут я, як і сотні моїх однокурсників, отримав установку на перемогу, на віддану справі, наполегливу працю, що уможливило успіх. Саме тут назавжди запам'ятав слова великого педагога Антона Семеновича Макаренка: «Якщо я буду

так чинити, щоб усі інші були щасливі, тоді і я буду щасливим». І ту велику мудрість викладачів педагогічного училища я намагаюся повсякчас нести вже своїм студентам. Гортаючи сторінки пам'яті, зазираю на сайт училища. Яке багатогранне, повнокровне його життя, яке розмаїття талантів, творчих гуртків та клубів! Приємно, що й досі виступають колективи моєї студентської юності, знані не лише в місті, а й по всій Україні. З'явилися й нові гурти: долинають і до Полтави народні пісні «Мальв», духові композиції «Роксолани», джазові мелодії «Roksi band», чарує душу ансамбль скрипалів «Орфей»...

Мені, випускникові 1978 року, важко не помітити, що довоколишній прогрес «перереформатував» на сучасний лад не лише виховний, а й навчальний процес в училищі: нові дисципліни й педагогічні технології, комп'ютерні класи, змога почерпнути навчально-методичну інформацію просто з Інтернету. Але хоча за вікном ХХІ століття й дехто вважає застарілою макаренківську педагогіку через її зорієнтованість на комуністичні ідеали, вірю, що все одно тут залишається незмінним дух взаємоповаги й радісної співпраці, відповідальності й дисципліни, людинолюбства, довіри та дружби між педагогами й учнями, єдності колективу й поваги до кожного його члена. Вірю, що й досі тут радо вітають сміливе експериментаторство, пошук нових підходів до навчання та виховання учнів... Це ті ідеали Макаренка, на яких зросло моє покоління і які не втратили своєї актуальності й донині, тож переконаний, що педагогічне училище свято береже та розвиває їх відповідно до вимог нового часу! Дорога моя Альма-матер, годувальнице спраглих учнів і матір учителів майбутніх! Бачу тебе завжди юною і красивою, сучасною, потрібною людям, сповненою турботи про своїх духовних дітей! Несу в серці часточку тепла й доброти твоїх педагогів! Щиро вітаю тебе з ювілеєм і від імені всіх випускників дякую за щедрі скарби знань, за щасливі роки студентської юності, за вірних друзів і перше кохання, за перші поразки й перші успіхи, за путівку в життя! Радо влітаю голос свого серця до співу твоїх вихованців і мовлю разом з ними: «Слався, наша Альма-Матір! Нам рідніше не знайти... Ми клянёмось, що довіку жити в серці будеш ти!»

Нехай буде завжди згуртованим твій колектив, розквітають і множаться таланти, зростає твій престиж і лине по всій Україні твоя слава! Зичу викладачам терпіння й наснаги, творчого горіння, радісної праці, вічної молодості і вдячних учнів, а студентам – світлих думок і чистих сердець, готових сприймати та втілювати в життя мудрість наставників! Від імені Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка дякую за талановитих випускників, котрі, вступаючи до ПНПУ, стають його окрасою та гордістю.

Зі щирою повагою та безмежною любов'ю, Микола Степаненко, вічний студент і вдячний духовний син Кременчуцького педагогічного училища імені А.С. Макаренка, ректор Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Приємно згадати

Педагогічне училище... Як багато спогадів про той чудовий час, час навчання. Коли я приїхала з Полтави до Кременчука вступати до педагогічного училища, усі рідні і друзі дивувалися: «Чому? Навіщо? Невже в Полтаві не вистачає навчальних закладів?» А мене зачарувала атмосфера, дух навчання, взаємодопомоги, що панує тут скрізь. На дні відкритих дверей вразила кількість творчих студій та гуртків, а під час екскурсії дуже сподобалися аудиторії - світлі, чисті, оснащені за останніми тенденціями.

Навчання пролетіло як мить, на одному подиху. І не було ще такого дня в моїй педагогічній діяльності, щоб я не користувалася тими знаннями, що здобула в стінах рідного училища. Ці теплі спогади завжди зігріватимуть мою душу. З нагоди ювілею, вітаю Вас, Іване Васильовичу, а в Вашій особі всіх працівників та студентів із 80-річним ювілеєм. Бажаю щастя, творчого натхнення, здійснення всіх заповітних мрій!

Дар'я Гур'янова (Базалій), випускниця 2009 року

Назавжди в пам'яті моїй

Кількадесят років життя промайнули, як одна мить. Багато подій залишило незабутній слід. Але чотири роки навчання у Кременчуцькому педагогічному училищі я згадую з великою гордістю, яка вперше прокинулася в моїй душі в момент посвячення нас, першокурсників, у студенти. Ніколи не забуду, як хвилювалася, коли всі разом співали гімн рідного училища "Глобус". До цього часу, де б я не почула цю пісню, сльози гордості навертаються на очі.

Навчання в училищі асоціюється у мене з проживанням у великій, міцній родині, де панує любов, добро, щирість, повага один до одного, готовність у будь-яку мить отримати пораду, допомогу від старших товаришів-викладачів. Назавжди запам'ятала уроки дитячої літератури, які проводила Кривченко Ольга Іванівна - наш класний керівник. Вона змушувала вчити нас дитячі вірші напам'ять. А «Розповідь про невідомого героя» я пам'ятаю до сьогоднішнього дня так, нібито вчора тільки вивчила. Тільки з роками зрозуміла, наскільки важливо для вчителя добре знати спеціальні предмети. За відмінні знання вдячна своїм учителям : Лисенку П. П., Кривченко О. І., Скоропльот Н. А.

Незабутнім для мене залишився і мій перший у житті урок малювання, який я проводила у III класі ЗОШ № 5. До нього готувалася цілий місяць, на всіх уроках під партою малювала російську народну іграшку матр'юшку, а в результаті отримала за урок «четвірку», бо на мій малюнок соромно було дивитися.

Життя вирувало подіями, які не могли залишити байдужими нікого. Мое училище не старіє. Тож бажаю йому процвітання, його студентам - успіхів у навчанні, викладачам - міцного здоров'я, довголіття, добробуту, натхнення в роботі.

О.І. Біленко, заст. директора з НВР ЗОШ №9, випускниця 1981 року

Студентські роки... Вони оповиті світлим бажанням, сповнені прагнень до найбільшої людської насолоди пізнання нового, невідомого. Кожній людині судилася своя доля, призначалася певна місія, яку вона мала виконувати. І хоч не всім випускникам довелося всежиттєво працювати на освітянській ниві виховання й навчання підростаючого покоління, педагогічне училище повсякчас залишилося для нас школою, яка готувала до іспиту Мудрість. Улюбленій справі - вихованню дошкільнят - навчали мене у стінах рідного педучилища. Тут ми засвоїли уроки бути вимогливими до себе і справедливості до інших, принциповості у розв'язанні проблем і відповідальності у своїх рішеннях, виформували вміння мати власний виважений погляд на життя, бути професіоналами своєї справи. Нехай добро множиться, а кожен випуск дарує щедрі плоди майбутніх високоосвічених фахівців! Хай у вас будуть частими миті радості за успіхи своїх вихованців! Хай добро ніколи не обминає ваш дім! Будьте здорові та щасливі!

Досягнувши поважного віку,
Ще так молодо дивиться в вись
Світ, де вчать іти за покликанням
Від досягнень малих до великого,
Світ, де мрія і праця злились.
У думках і у справах єдині тут
Світла юнь та її вчителі -
Педагоги, що стали родиною,
Працьовитою, мудрою, сильною,
Щоб родило добро на землі.
Хай же доля лишається щирою,
Хай нове покоління зросте.
Скільки б літ не летіло до вирію,
Хай новими засвітиться мріями
Кожен Богом дарований день.

*З шаною та любов'ю, випускниця 1981 року
дошкільного відділення Кременчуцького педагогічного училища імені А.С.Макаренка С.І. Павленко, помічник ректора
ПНПУ імені В.Г.Короленка*

Ми не просто родом із студентів

Ми—випускники нашого, Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С.Макаренка, яке вже майже 15 років є для нас другою домівкою. Чотири роки навчання (1996-2000) пролетіли дуже

швидко.

Наша група (У-44) на чолі з класним керівником Ступак Юлією Іванівною була найкращою і найдружнішою. У групі навчалося 30 студентів, із яких десятеро закінчили училище з «червоним» дипломом. Спогади про роки навчання найтепліші. Жодна група не мала і не має такого студентського життя, яке було у нас: шалена підготовка до конкурсів художньої студентської самодіяльності; участь у різноманітних КВК, вікторинах, туристичні походи до Криму та ін. Незабутні і уроки Бойка П.К., Пирога В.О., Волкова В.М., Гальченка І.В., Скоропльот Н.А., Парафіло М.С. та багатьох інших викладачів, які плекали любов до професії.

Усі розлетілись по світу, а кілька студентів нашої групи залишилися працювати тут, у рідному училищі. Нас шестеро (Ба-

ранець Т.О., Брусенко М.М., Козловська Н.В., Козловський В.М., Котлярова О.В., Носкіна Н.О.), таких різних, бо

викладаємо предмети різних профілів (анатомію, історію, українську мову, інформатику, трудове навчання), але таких однакових у теплоті свого ставлення до цього навчального закладу.

Та найголовніше — це друзі, які пройшли перевірку часом (адже 15 років це не абищо) і різноманітними випробуваннями і які залишилися в нашому житті назавжди. Хтось колись сказав: «Студентські роки — це золоті роки». Хай кожен рік для кожного студента буде неповторним і найдорожчим. Рідному училищу хочемо подякувати за мудрість порад, уміння всім завжди допомагати, і з нагоди вісімдесятирічного ювілею бажаємо процвітання, творчих здобутків і перемог.

Н.В. Козловська і В.М. Козловський, викладачі, випускники 2000 року

30 серпня 1972 року... Минуло майже сорок років, коли я вперше переступила поріг Кременчуцького педагогічного училища.

Радісною посмішкою зустрів мене директор училища, заслужений учитель України Петро Карпович Бойко, запропонувавши посаду секретаря.

Відверто кажучи, страшно мені було розпочинати свій перший трудовий день зі знайомства з педагогічним колективом, який на той час налічував 56 викладачів та 22 чол. допоміжного персоналу. Багато з тих викладачів, які працювали в 1970-х роках, пішли на той бік життя, світла їм пам'ять...

Усі викладачі жили й працювали з ентузіазмом, досягаючи нових значних успіхів у підготовці педагогічних кадрів, бо саме в Кременчуці були втілені в життя плани Петра Карповича щодо вдосконалення й розширення матеріальної бази училища.

Ішли роки... На зміну талановитому педагогу-керманічу в лютому 1987 р. прийшов молодий та енергійний Гальченко Іван Васильович, який продовжив справу Петра Карповича. У 1989 р. відкрито новий корпус, оснащуються аудиторії й покращується матеріальна база.

Івана Васильовича поважають у колективі, бо він завжди прийде на допомогу як у радісну, так і в скрутну хвилину. Він — наш взірець, бо відзначається чесністю, працелюбністю, об'єктивністю, принциповістю, діловитістю.

Про Кременчуцьке педагогічне училище лине тільки добра слава, бо де вмілий організатор — там відповідальні, працюючі, чуйні люди. Багато молодих, завзятих і енергійних викладачів, що прийшли сюди під час моєї роботи, свій талант віддали вихованню підростаючого покоління.

Дорогі мої колеги, наставники, друзі, вітаю всіх вас із 80-річним ювілеєм навчального закладу. Тож, нехай воно процвітає й живе на радість його вихованцям. Міцного здоров'я, бадьорості, натхнення у вашій благородній справі!

Л. В. Пушкарська, секретар педагогічного училища

Пишаємося нашими випускниками

У кожній роботі важливий результат. Це істина, яка давно відома. Дуже важко визначити результат у педагогічній роботі. Він вимірюється випускниками, які знайшли своє покликання, стали потрібними суспільству. Наше училище пишається докторами і кандидатами наук, заслуженими вчителями України, відмінниками освіти, усіма тими, хто щоденно сіє розумне, добре, вічне.

Шуба Олексій Васильович – заступник завідувача відділу апарату Верховної Ради України, доктор політичних наук, професор, академік Міжнародної кадрової академії.

Степаненко Микола Іванович – ректор Полтавського національного університету імені В.Г. Короленка, доктор філологічних наук, професор, академік Академії вищої освіти України, заслужений діяч науки і техніки України.

Юрченко Віктор Іванович – директор Київського педагогічного інституту імені Б. Грінченка, кандидат психологічних наук, доцент.

Машовець Марина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент, заступник директора з навчально-методичної роботи Київського педагогічного інституту ім. Б. Грінченка.

Цебенко Микола Миколайович – кандидат економічних наук, доцент, голова Верхньодніпровської РДА.

Москалик Геннадій Федорович – начальник Кременчуцького управління освіти, кандидат філософських наук.

Поясок Тамара Борисівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри соціально-політичних наук Кременчуцького національного університету ім. М. Остроградського.

Федоренко Світлана Анатоліївна – кандидат історичних наук, доцент Кременчуцького національного університету ім. М. Остроградського.

Новохатько Ольга Володимирівна – кандидат хімічних наук, доцент Кременчуцького університету інноваційних технологій імені Ю.І. Кравченка.

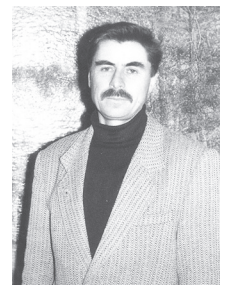

Шабуніна (Заніздра) Вікторія Валентинівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри українознавства Кременчуцького національного університету ім. М. Остроградського.

Салієнко Василь Сергійович – кандидат педагогічних наук.

Данильченко Сергій Леонідович – кандидат історичних наук, доцент Московського державного університету.

Волошина Леся Григорівна – кандидат філологічних наук, заступник декана психолого-педагогічного факультету Кіровоградського педагогічного університету.

Волочай Марія Петрівна – кандидат філологічних наук, доцент Полтавського національного педагогічного університету ім. В. Г. Короленка.

І це ще далеко не повний перелік тих, хто своїм трудом, успіхами прославив наше училище.

Усі вони наша гордість. Нових вам звершень, досягнень на благо нашої країни!

О.О. Сидоренкова,
заслужений учитель України, викладач

ПРОФЕСІЯ ЗА ПОКЛИКАННЯМ

Моя родина

Обрати професію за покликанням і присвятити їй життя – справжнє щастя. Я виросла в родині двох педагогів – моєї бабусі, Смородіної Лідії Опанасівни, та моєї мами, Смородіної Світлани Миколаївни.

Обидві навчалися в Кременчуцькому педагогічному училищі імені А.С. Макаренка. Багато цікавого розповідали

вони мені про свої роки навчання, студентське життя, і я з дитинства мріяла навчатися саме там, де здобували професію мої найрідніші люди. Я пишаюсь тим, що зараз студентка найкращого навчального закладу.

У 1969 р. бабуся вступила до училища на дошкільний відділ. У 1972 р. після закінчення навчання з відзнакою почався її педагогічний шлях із посади вихователя, згодом вона стала вихователем-методистом. Без відриву від роботи бабуся закінчила Бердянський державний педагогічний інститут. А з 1-го листопада 1991 р. стала завідуючою ДНЗ № 62, у якому працює й нині. Вона спрямувала зусилля всього педагогічного колективу на створення домашнього затишку, доброзичливих стосунків між дітьми та дорослими. Справжнє диво твориться роками. І в буденній роботі не пересихає джерело творчого натхнення. Бабусина праця була високо оцінена.

Це підтверджують нагороди, які вона отримала за сумлінну роботу. Ось кілька з них: «Відмінник освіти України» (1997 р.), «Софія Русова» (2006 р.), «За заслуги перед містом» (2011р).

Моя мама почала навчатися 1991 р. на дошкільному відділі, а закінчила 1994 р. Успішне навчання допомогло оволодіти професією, стати висококваліфікованим спеціалістом, який із любов'ю

та ніжністю виховує дітей, навчає їх. Після закінчення стала працювати в ДНЗ №2, згодом у дошкільному закладі №33, а з 2001 р. в ДНЗ №28, де працює й нині.

Запроваджуючи нові методи виховання, вона стала для вихованців другою мамою. Її праця неодноразово була відзначена подяками.

Але найголовнішою нагородою для кожного педагога є посмішки й веселі очі дітей, тих, кому моя бабуся та мама присвятили своє життя. Я дуже пишаюсь своїми рідними, і хочу стати таким же висококваліфікованим спеціалістом, як вони. Для мене честь рости в такій чудовій родині!

Юлія Смородіна, У-22

Моя мама

Далекого 1991 року моя мама, склавши вступні іспити, стала студенткою Кременчуцького педагогічного училища імені

А. С. Макаренка. І завирувало життя: нові вчителі, друзі, навчальні предмети, пробні уроки... Усе таке незвичне й цікаве, складне і, в той же час, захоплююче... Проійшло вже 16 років, як навчання закінчилося, але враження від життя, від роботи у мамі залишилися такі ж.

Моя матуся вважає себе щасливою людиною: у неї є любляча сім'я, вірні друзі, робота, яка приносить задоволення.

Бути вчителем – непросте завдання, а особливо вчителем початкових класів. Найважче створити колектив дітей, які приходять з різних садочків, допомогти їм потоваришувати, зрозуміти, що відтепер вони на одинадцять років одна дружна сім'я, усі повинні стояти один за одного. А мамі це вдається. У неї завжди великі дружні класи. Вона завжди всіх дітей називає «мої», хоч мені інколи й прикро таке чути. Мабуть, щоб досягти успіху, треба дійсно любити своїх учнів, свою справу, і торкатися кожної дитячої душі. Як і в кожного вчителя, у мамі є багато почесних грамот, які десь лежать у шафі. Та найбільшою винагородою за роботу вона вважає повагу серед учнів та їх батьків – це найдорожче.

У 2009 році мама стала лауреатом конкурсу «Класний керівник». Вона ніколи не зупиняється на досягнутому: не втомно відвідує то семінари, то педагогічні читання, то засідання творчих груп, щоб зробити навчання дітей цікавим, щоб пробудити в учнів жагу знань. Кілька разів на рік діти їздять на екскурсії містами України, влаштовують класні свята, конкурси, а віртуальні подорожі – так це на кожному уроці...

Уже багато років моя мама працює в Кременчуцькій гімназії № 5, де колись сама навчалася, де навчалася і я, де працюють чудові та мудрі вчителі-порадники.

Коли у мене постало питання про вибір професії, я, не задумуючись, твердо вирішила, де буду навчатися і ким хочу стати в житті.

Я мрію в майбутньому теж мати таку роботу, яка буде приносити тільки задоволення, радість і натхнення.

Альона Прищепка, У-22

А роки летять...

Училищу – вісімдесят років, а сорок два з них присвятила йому викладач хімії та біології Бовсунівська Валентина Миколаївна. У її трудовій книжці всього один запис про призначення на роботу – Кременчуцьке педагогічне училище.

Після закінчення Полтавського педагогічного інституту до училища молодими спеціалістами при-

йшло подружжя Бовсунівські Валентина Миколаївна та Петро Павлович.

Молоді, завзяті, енергійні, ініціативні, вони були завжди в центрі уваги колективу, організаторами всіх культурно-масових заходів. А це екскурсії, культпоходи, конкурси, концерти для мешканців сіл і міст Полтавської області і ще багато чого цікавого.

Професія вчитель

Зоя Володимирівна – викладач хімії та біології у Кременчуцькому педагогічному училищі ім. А. С. Макаренка. Вона є вчителем – методистом, викладачем вищої категорії, лауреатом конкурсу «Учитель року - 2009» в номінації «біологія», нагороджена значком «Відмінник освіти України», знаком ім. А.С. Макаренка.

Зоя Володимирівна – учитель, для якої в житті завжди велике значення має її робота. Вона завжди говорить, що не вона потрібна училищу, у якому працює вже 41 рік, а училище – її дім, доля, покликання, місце задоволення й натхнення. Обираючи професію, майбутній педагог не керувалася матеріальною вигодою, а тим, наскільки вона до душі, тому для Зої Володимирівни праця вчителя – захоплення, улюблена справа, радість. Скільки себе пам'ятає, вона хотіла бути вчителем, вважає, що біологія та хімія – найцікавіші, найважливіші, найгуманніші, найточніші науки.

Епіграфом уроків анатомії Зої Володимирівни є слова: «Розумна людина не та, що багато знає, а та, що знає саму себе», тому її уроки завжди цікаві, неповторні. На них панують психологічна компетентність, гнучкість, нестандартність мислення, емоційний контакт і взаєморозуміння, довіра та чуйність, повага до особистості учня.

Понад десять років вона керує клубом «Здоров'я», проводить вечори на валеологічні теми, конкурси плакатів «За здоровий спосіб життя!», зустрічі з лікарями, учить і переконує студентів вести здоровий спосіб життя,

Понад п'ятнадцять років Валентина Миколаївна була головою студентського профкому. Мабуть, не знайдеш такого студента-випускника, який би не був вдячний їй за допомогу й підтримку, добре слово порадирика.

Зараз, зустрічаючи Валентину Миколаївну, згадую і свої молоді роки, коли я прийшла працювати секретарем комітету комсомолу училища. Вона – профорг, а я – комсорг. Ми робили з нею одну справу, а тому зразу ж знайшла спільну мову з Валентиною Миколаївною (така вона є в житті), працювали в унісон, прагнули, щоб життя та дозвілля студентів було змістовним, цікавим, веселим. І в цьому велика її заслуга.

Училище для Валентини Миколаївни – рідний дім. Без нього вона не уявляє себе, своєї родини. Адже всі члени її сім'ї так чи інакше пов'язали власне життя з ним: і чоловік Валентини Миколаївни все життя працював тут, і син та його дружина у свій час навчалися в училищі.

Більше сорока років із хвилюванням і любов'ю Валентина Миколаївна переступає поріг свого рідного училища. Вона завжди з гордістю говорить, що їй в житті поталанило, бо вона працювала й працює в найкращому закладі Полтавщини під керівництвом двох талановитих директорів – Бойка Петра Карповича та Гальченка Івана Васильовича.

О.І. Кривченко, викладач

пам'ятати, що «без здоров'я все ніщо».

Разом зі студентами Зоя Володимирівна виростила зимовий сад у приміщенні училища, упорядкувала клумби і створила затишні зелені куточки біля корпусів.

Плоди своєї праці бачить в учнях, які успішно вивчають природничі науки, є переможцями обласного туру олімпіад

із хімії, у студентах, які вступають до педагогічних ВНЗ.

Любов до природничих наук та праці вчителя вона передала своїй доньці – Баранець Тетяні Олександрівні. Зоя Володимирівна вважає, що професія вчителя не існує без постійного творчого пошуку, саморозвитку і самовдосконалення. Вона дуже вдячна своїм учням, завдяки яким перебудовує своє педагогічне мислення, визначає нові педагогічні орієнтири, учиться в часі, у якому живе, цінує особистість учнів, любить те, що викладає, і тих, кому викладає. Упевнена, що вчителем треба не народитися, а стати, бо вчитель – не професія, а стан душі, спосіб життя.

Тож, ми дуже раді, що в нашому училищі працюють такі викладачі. Бажаємо Зої Володимирівни довгих років життя, творчої наснаги, хороших студентів, щастя в особистому житті!

Т.О. Савченко, викладач

Моєму вчителю

«Життя прожити – не поле перейти», - говорить народна мудрість. А прожити чесно, у постійній праці, у повсякденному прагненні навчити високому, прекрасному – ой, як не просто! А якщо цьому віддано серце, усе життя – це, мабуть, і є отой, на перший погляд, непомітний щоденний трудовий подвиг.

Результати його стають помітними з часом, коли твої випускники обирають професію свого наставника, а той, хто раніше не зважав на поезію, починає декламувати вірші, наслідуючи інтонації свого вчителя, і коли на зустрічі випускників зал гарячими оплесками зустрічає своїх учителів, і серед них – Володимира Миколайовича Волкова.

Сорок п'ять років тому, у далекому 1966-му, він, ще зовсім молодий викладач російської словесності, був прийнятий на роботу до Лохвицького педагогічного училища. А за три роки разом із однокумцями-подвижниками приїхав до Кременчука, куди було переведене педучилище.

Тут відбулося становлення викладача, тут зустрів свою долю, яка створила сімейний затишок і подарувала щастя бути батьком двох чудових дітей.

Я маю честь належати до тих, хто навчався у Володимира Миколайовича, і хоч уже багато років є його колегою, та він завжди залишається для мене вчителем.

Як зараз бачу: молодий педагог серед юних студенток читає вірші, а вони ловлять кожне його слово, серцем сприймаючи музику поезії, бо, дійсно, музика завжди була його супутником.

Уже тоді він на уроках демонстрував кадри з кінофільмів, грамзаписи музичних та літературних творів, а сьогодні важко уявити його заняття без застосування нових інформаційних технологій. Це саме про нього сказані слова, що вчитель навчається все життя. Хай летять роки, змінюючи все навколо, та залишається відданість своїй справі, своєму колективу, дітям.

Спасибі, Учителю!

З повагою і вдячністю, Т.С. Мелешко, викладач, випускниця 1984 року

Сузір'я талановитих

8 листопада студенти заочної форми навчання відділення дошкільної освіти зустріли гостей – випускників педучилища, нагороджених медаллю Софії Русової:

завідуючих дошкільних навчальних закладів, методистів, кращих вихователів, психологів. У читальній залі в теплій, дружній атмосфері пройшов семінар - практикум «Сузір'я талановитих». Студенти-заочники познайомились із кращими з кращих завідуючими дошкільних навчальних закладів Смородіною Л. О. (№62), Прядко Н. Й. (№18), Сергієнко В. С. (№25), Цвєлих С. П. (№46), Якубою О. Л. (№78), Титаренко Н. І. (№65), Цигрик Т. М. («Золота рибка» м. Комсомольська). Студентів захопив той дивосвіт, котрий вони власноруч створювали навколо себе, представляючи трудові колективи. Випускники училища у майстер-класах продемонстрували високий професіоналізм, відповідальне ставлення до педагогічної діяльності, володіння методиками роботи з дітьми дошкільного віку, творчий підхід до будь-якої справи, нестандартність мислення.

Майбутні колеги щиро вітали гостей, які присвятили своє життя вихованню підростаючого покоління, говорили про тих, хто «серцем щирим віддається дітям», хто давно зробив свій вибір «не з чиєсь воли», а за покликанням душі. Студенти Галаздра В., Чередник Н. (2 – А), Лавренко О., Бардаш Ю. (В – 51), викладачі училища Прокіпов Д. Ю., Петрушенко Г. Я. подарували гостям пісні.

Сподіваємося, що захоплива мандрівка студентів та працівників дошкільної освіти педучилища, міста в країну невідомого й цікавого стане доброю традицією, а випускники з часом будуть в залі в ролі досвідчених, знаючих

вихователів, методистів, завідуючих...

Здобута освіта, професійні вміння допоможуть їм сповна віддатися обраній справі, і головне – любити дітей, виконувати

ту місію, яку покладає на них, майбутніх вихователів, суспільство.

Л. М. Носкіна, викладач методики розвитку мовлення та навчання грамоти, випускниця 1975 року

Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка

Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка є невід'ємною частиною освітньої системи України. Це заклад європейського зразка, славетний і знаний. Він іде в ногу з часом, дає міцну освіту, забезпечує ґрунтовну підготовку молоді.

В історії університету, яка налічує вже 137 років, відобразилися різні громадсько-політичні, економічні зміни, що відбувалися в нашому суспільстві. Реорганізація шкільної справи, перебудова системи педагогічної освіти саме й обумовила такі періоди в історичному розвитку навчального закладу:

- 21 вересня 1874 року відбулося офіційне відкриття Глухівського учительського інституту; це був заклад із трирічним терміном навчання, який готував учителів для міських училищ;

- 1972 -1986 рр. – педагогічний інститут із двома факультетами: підготовки вчителів початкових класів і загальнотехнічних дисциплін та праці;

- 1986 – 1993 рр. – педагогічний інститут з факультетами: дошкільне виховання, підготовки вчителів початкових класів і вчителів праці.

- 1993 – 2010 рр. – університет утвердився як вищий педагогічний навчальний заклад європейського зразка. Постановою Кабінету Міністрів України від 16 травня 2001 року Глухівському державному педагогічному інституту надано статус університету. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 липня 2008 року присвоєно ім'я видатного випускника Олександра Довженка. Рішенням Державної акредитаційної комісії від 2 липня 2009 року навчальний заклад визнано акредитованим за IV рівнем. Згідно з Указом Президента України від 1 жовтня 2009 року за вагомий внесок у розвиток національної освіти і науки навчальний заклад набув статусу «національний». У структурі університету функціонують чотири факультети, навчально-науковий Інститут гуманітарної освіти, Інститут допрофесійної та післядипломної освіти,

професійно-педагогічний коледж, 6 навчально-консультаційних пунктів (м. Суми, м. Конотоп, м. Кременчук, м. Бар, м. Могилів-Подільський, м.

Севастополь), навчально-консультаційний центр (м. Сосяниця), 21 кафедра, оновлена наукова бібліотека, спортивні комплекси, діють науково-дослідні та спеціалізовані лабораторії, навчально-виробничі майстерні, історико-педагогічний музей, створений 25 жовтня 2001 року на базі музею історії Глухівського педагогічного інституту.

Відповідно до рішення вченої ради Глухівського

педагогічного інституту було створено Кременчуцький навчально-консультаційний пункт Глухівського університету імені Олек-

сандра Довженка. Метою співпраці педагогічних колективів Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка та Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка є відпрацювання моделі ступеневої освіти, підготовки кадрів для навчальних закладів області, що сприяє закріпленню їх у школах, дитячих навчальних закладах м. Кременчука та нашого регіону. Робота Кременчуцького НКП ГНПУ імені Олександра Довженка дозволяє студентам та випускникам Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка отримати освіту, забезпечивши їх, таким чином, кращим соціальним захистом та ефективною, ґрунтовною підготовкою до праці.

За 11 років роботи Кременчуцького НКП ГНПУ імені Олександра Довженка було випущено 947 дипломованих спеціалістів, 24 з них отримали диплом із відзнакою.

Колективи університету, НКП, Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка плідно працюють над примноженням досягнень вітчизняної і світової педагогіки, формуванням інтелектуального потенціалу нашої держави – особистості вчителя.

Я.С. Селікова, провідний фахівець НКП

Наш ліцей

Незважаючи на свій поважний вік, Кременчуцьке педагогічне училище вирізняється з-поміж інших закладів своєю сучасністю, багатогранністю, модерновістю, динамічністю. В училищі все і всі у постійному русі, і саме воно рік від року розвивається, стає все кращим.

Яскравою, доленосною подією стало відкриття при училищі в 1997 році обласного ліцею для обдарованих дітей. Які ж зміни сталися за цей час? Ні, справа не в тому, що в ліцеї зараз 11 груп, 274 учні, чотири профілі навчання, налагоджена багаторічна співпраця з військовим ліцеєм. Головне, що ліцей серйозно, потужно, впевнено крокує серед престижних закладів області, адже за роки його існування сотні й сотні випускників завдяки зусиллям педагогічного колективу, працівників усіх служб отримали такі знання, які дали їм широку дорогу в доросле професійне життя. Багато хто з них здобував перемоги в різноманітних конкурсах, змаганнях, цим наповнюючи скарбницю успіхів та перемог закладу.

Усесвітня олімпіада з робототехніки WRO-2011

Понад 1500 учасників із 38 країн світу, віком від 11 до 19 років, узяли участь у щорічній 8-й Усесвітній олімпіаді з робототехніки WRO-2011, що проходила з 18 по 20 листопада 2011 року в м. Абу-Дабі (Об'єднані Арабські Емірати). Україну представляли 6 команд, серед яких була команда «Done!» ліцею-інтернату при педучилищі у складі Дон Тетяни (Л-21), Гулака Олександра та Лісіцина Дмитра (Л-22). Команда ліцею виступала у старшій лізі основної категорії, змагаючися з іншими 57 командами. У результаті напруженої боротьби ліцеїсти посіли 9 місце.

Олімпіада – це можливість не лише продемонструвати власні здобутки, але й поспілкуватися з однолітками, познайомитися з представниками інших культур. Учасники олімпіади оволодівають навичками творчого мислення

Ліцей сьогодні - великі можливості, широке поле діяльності, чудові умови презентувати, проявити, випробувати себе, досягти високих результатів за обраним напрямком.

Та успіх учнів багато в чому залежать від майстерної роботи вчителів. У ліцеї сьогодні працюють педагоги, які здатні підготувати своїх вихованців до високих звершень та перемог: навчання в США, Чехії, Польщі, результативної участі у Всесвітній олімпіаді з робототехніки, дебатовому турнірі, грі «Сокіл» («Джура»), МАН, змаганнях НТТУ, конкурсі знавців рідної мови та, найголовніше, – до успішного складання зовнішнього незалежного оцінювання та вступу до кращих вищих навчальних закладів країни та зарубіжжя.

А все це можливе тому, що в нашому ліцеї, як і в усьому училищі, панує дух її величності Науки, атмосфера творчості, доброзичливості, поваги до кожної людини. Прощайте же, рідне училище, залишайся школою радості для багатьох поколінь вихованців, наш любий ліцею!

Л.В. Круніна, заст. директора, випускниця 1990 року

та вирішення проблем, спілкуючись та обмінюючись досвідом у багатокультурному середовищі. Це спілкування, взаємодія та змагання дозволяють їм пережити всі складнощі вирішення комплексних проблем та відчути задоволення від досягнення своєї мети та розв'язання складної задачі.

Робототехнічні набори Lego Mindstorms Education, які використовують на олімпіаді, – це чудовий інструмент, який дозволяє сконцентруватись на творчості, дизайні, інших аспектах мислення та фактично реалізувати діючу робототехнічну систему власними руками. Усе це відбувається у дружній, але конкурентній атмосфері.

Досвід, який підлітки здобули на всесвітній олімпіаді, формує та на правляє їх розвиток, дозволяє краще зрозуміти різноманітні культури та життя людей. Молоді люди усвідомлюють спільні цінності та, у той же час, стають більш уважними до індивідуальних та культурних відмінностей.

Т.І. Лисенко, тренер команди, заслужений учитель України

Найважливішим здобутком виховної системи в училищі є створення колективу однокласників, які прагнуть до однієї мети, уміють узгодити своє «я» із загальним «ми», де кожний, урешті-решт,

є повноправним членом великої училищної родини, несе за неї відповідальність і пишається нею.

Справжню славу закладу приносить народний дівочий духовий оркестр «Роксолана» під керівництвом В.Ф. Квітки, заслуженого працівника культури України. Майстерність і професіоналізм колективу відзначений багатьма престижними нагородами різного рівня - від міського до міжнародного.

Вистави народного самодіяльного театру-студії «Арлекін» (кер. Т.І. Широка) - завжди святкове феєричне дійство.

Сьогодні вимагає від педагога різних технологій у виховній роботі. Підтвердженням є новітні форми проведення, такі як: конференції, дебатні турніри, громадські читання, спортивні свята, диспути, фестивалі, брейн-ринг, судові засідання. Традиційними щодо ступеня виховного впливу на підростаюче

покоління є такі форми, як: концерти, вистави, конкурси, екскурсії, тематичні зустрічі.

Упродовж десятиріч гордістю нашого навчального закладу є колективи художньої самодіяльності. 40-річчя творчої діяльності святкує ВІА «Барви» (кер. Петрушенко Г.Я.), 35 років на сцені самодіяльний хор (кер. Жежеря О.М.), протягом трьох десятиліть захоплює танцювальним мистецтвом ансамбль естрадно-спортивного танцю «Арабеск» (кер. Солодовникова Л.Г.). Молодими ювілярами є артисти вокальної студії «Апрель» (кер. Іванов О.А.), скрипалі-аматори «Орфей» (кер. Ліпкіна Т.Д.), танцюристи ансамблю спортивно-бального танцю «Сузір'я» (кер. Куліш О.Т., Куліш Л.І.) та ансамбль «Мажоретки» (кер. Солодовникова Л.Г.). З дивом, що не минає - народною пісню - знайомлять глядачів

учасниці вокального ансамблю «Мальви» (кер. Бойченко Л.Д.). До витоків духовності повертаються гуртківці під керівництвом Т.І.Іваненко, а в «Євроклубі» вчать азам

міжнародного бізнесу та дипломатії. Невичерпним джерелом радості та бадьорості є циркова студія (кер. Козачок

Ю.О.). Учать студентів бути здоровими, а значить щасливими, на заняттях клубу «Здоров'я» (кер. Парнюк З.В.) В ідеальній гармонійний світ кличуть роботи вихованців гуртка

«Палітра» (кер. Ярова Т.П.).

Постійно у закладі проходять благодійні акції, аукціони, концерти, вистави, ігрові програми. Так, перший студентський бал став не тільки сучасною формою дозвілля молоді, а й дав можливість на зібрані кошти придбати подарунки для вихованців дитячого притулку, спецшколи-інтернату, реабілітаційного центру, Будинку малюка.

Для задоволення сучасних потреб підростаючого покоління створені клуби за інтересами: «А-Team club» і «Клуб молодіжних проєктів» (кер. Омельченко Ю.В.), «Клуб молодіжної дипломатії» (кер. Яци-

на В.В.), дебатний клуб «Геліос» (кер. Караганова О.А., Лихман М.С.), англійський клуб «Friendship» (кер. Кулініч Г.Г., Мороз О.М.), що сприяють

інтеграції студентської та учнівської громади у європейську родину, формують діяльного громадянина, відповідального, грамотного і далекоглядного.

Л.М. Должикова, заступник директора з виховної роботи

Дошкілля — колиска освіти, педагогічне училище — колиска освітян

Ти, дошкільник, - промінь сонця,
 Ти - вранішня чиста роса,
 Тобі відчиняються, ніби віконця,
 назустріч дитячі серця.

Усі ми родом із дитинства... Тому, мабуть, і називають дошкілля колискою освіти. Її не може обминути жодна людина, бо кожному хоча б на мить у своєму дорослому житті хочеться стати дитиною, зазирнути у дошкілля...

А де ж ще, як не у Кременчуцькому педагогічному

училищі на відділенні дошкільної освіти, можна потрапити у чарівний світ дитинства?

Тільки тут можна здобути найпочеснішу і найблагодороднішу із професій – ВИХОВАТЕЛЬ дошкільного закладу. Він творить найбільше багатство суспільства – людину. Відділення дошкільної освіти, вік якого налічує 51 рік, має давню історію й традиції,

Гордістю училища є кваліфіковані викладачі, талановиті, розумні, повні ентузіазму.

Такі ж і вихованці – студенти Некопаненко Вікторія, Патинко Олена (В-41), Черняк Наталія (В-31), Нестерець Дар'я (В-21), Шпаделя Анастасія, Філіпась Олена, Козловська Ніна (В-61), які наполегливі й старанні у навчанні, надають допомогу своїм товаришам, та зовсім юні першокурсниці - Чернобай Дар'я, Клінкова Оксана, Лавренко Оксана.

Відділення називають колискою професійної майстерності майбутніх

педагогічних кадрів дошкільних закладів та центром підвищення рівня фахової освіти педагогічних працівників міста, району, області.

Тож, не дивно, що в ювілейний рік училище разом із представниками дошкілля міста відзначили 5-ту річницю професійного свята.

Яскравою мозаїкою в калейдоскопі подій училища був тиждень дошкілля.

Перегляньмо найцікавіші заходи цього блискучого поєднання професійної майстерності й дитячої безпосередності. Незабутні враження залишились у студентів від зустрічі

з випускницями училища, які відзначені державними нагородами та мають досягнення в розвитку дошкільної освіти. Ця зустріч довела престижність найкращої у світі

професії. Усіх зачарувала літературна вітальня «Душа відкрита для мистецтва», натхненницею якої стала Парафіло М.С.

Вразив своїм професіоналізмом майстер-клас «Педагогічна майстерня», результатом якого стала колективна робота «Щасливе дитинство», яку створювали всі бажаючі – від учня ліцею до директора училища.

Ніхто не залишився байдужим після перегляду святкового концерту. Тиждень був багатий на виставки, благодійні акції, конкурси студентських посібників, ток-шоу, відкриті діалоги з науковцями, педагогічні дискусії... Віримо, що він залишив яскравий слід у душах наших вихованців.

О.Б. Бровата, заступник директора з навчально-виробничої роботи, випускниця 1992 року

Готуючись до ювілею

всю свою енергію спрямовує сьогодні на формування освіченого, гуманного, компетентного молодого педагога, який любить свою Батьківщину, закоханого у професію.

Тиждень пройшов плідно, енергійно й весело, приніс нові враження, відкриття.

Ювілей – чудова нагода осмислити досягнуте, оцінити здобутки, підбити певні підсумки, окреслити нові горизонти. А ще висловити глибоку вдячність людям, чікими зусиллями і творчою працею створювався авторитет і сучасний імідж відділення, усім, хто присвячено передовому педагогічному досвіду, популяризації досягнень, удосконаленню професійних компетенцій студентів. На виховних годинах I-III курсів відбулися творчі зустрічі з викладачами, що мають

тривалий досвід роботи на шкільному відділі (Волковим В.М., Івасишиною Л.М., Пирогом В.П., Куварзіною І.О., Жежерю О.М., Петрушенку Г.Я., Скоропльот Н.А.). А для студентів випускних

курсів було проведено майстер-класи з інтерактивних освітніх технологій викладачами гімназії №5, а в минулому – студентами училища Тимошенко Т.Л., Кукою Л.В., Большаковою О.А.,

Маслій В.І.

Вівторок – день гуманної педагогіки - сприяв поширен-

ню ідей педагогів-гуманістів у навчально-виховний процес, знайомству з їх творчою спадщиною, а виховний захід для студентів II – III курсів, проведений Білою

І.О., укотре підтвердив значущість і велич професії вчителя в нашому техногенному суспільстві. Творча презентація додаткових кваліфікацій «У кожного на світі є талант», що відбулася у середу, продемонструвала творчі й мистецькі навички наших студентів. Протягом тижня експонувалися чудові фотовернісажі «Наші випускники в школах м. Кременчука», студентська газета відділення, святкова інсталяція «Родинне дерево», щодня працювала радіогазета. День самоврядування, проведений у четвер, подарував

незабутні емоції від «Флеш-мобу» (У-44), «Уроку для вчителя», педагогічної ради «Юніор».

П'ятниця - батьківський день, коли адміністрація, класні керівники та викладачі мог-

ли поспілкуватися з батьками.

Велика, щира подяка викладачам, студентам, працівникам, які підтримали й допомогли у проведенні

тижня! Упевнені, що він сприяв формуванню почуття колективізму, відповідальності студентів за громадське життя відділення та училища.

Ю.І. Ступак, завідувача відділу початкової освіти

Разом ми родина – спортивна, дружна, сильна!

Із 14 по 18 листопада три тижень відділення фізичного виховання, що розпочався святковою лінійкою. Перший день проходив під девізом «Сила

розуму». Інтелектуальний турнір між групами був напруженим, бо треба було орієнтуватися не тільки в загальних питаннях, але й вивчити історію спорту та окремих його видів, біографію видатних спортсменів, знатися на живописі.

Цей день став не тільки днем «найрозумніших», але й вдалим стартом спортивних змагань, що розпочалися товариською зустріччю з футболу збірних команд 1,4 та 2,3 курсів. Усе було: бажання грати, уміле володіння м'ячем, азарт та розсудливість у виборі тактики гри, влучні удари. Результат гри 6:3 на користь студентів 1 і 4 курсів.

Спортивне свято другого дня «Спорт – здоров'я, сила, спритність і краса» організували студенти четвертого курсу, які продемонстрували свою педагогічну майстерність, проявили творчість, винахідливість. Під час захопливих спортивно-розважальних естафет учасники проявили себе як найсильніші, найспритніші, найкмітливіші, най-най-най... Усіх присутніх зачарував своєю красою, природністю, грацією виступ студентки Ф-41, майстра спорту із художньої гімнастики Кукси Маргарити і випускниці, кандидата у майстри спорту Тамазашвілі Анжели. У запеклій боротьбі перше місце посіла команда другого курсу, друге місце розділили команди першого і третього курсів із однаковою кількістю балів.

Після завершення свята відбулася зустріч на баскетбольному майданчику між випускниками і студентами. По один бік — упевнені у своїх силах, здібностях, спокійні і стримані; по інший — жваві, енергійні, відчайдушні...

Незважаючи на запеклу боротьбу, перемогу отримала команда випускників. А в якому захваті були вболівальники!

Наша дружна спортивна сім'я

Вечір відпочинку об'єднав у єдину спортивну родину всіх, для кого спорт є сенсом життя. Творчість, артистизм, яскравість і душевність у виступі усіх груп, а особливо студентів четвертого курсу Юрія Бабича, Артема Лашка, Юрія Мамки, нікого не залишили байдужими. По завершенню вечора завідуючий відділення Віталій Володимирович Бондаренко подякував усім присутнім і вручив сертифікати на відпочинок у боулінг-клубі (Ф-21, Ф-31), бильярдному клубі (Ф-41), кінопалаци «Нафтохімік» (Ф-11).

Якщо наставник поєднує в собі любов до справи й учнів, він справжній учитель. Саме таким був лейтмотив зустрічі поколінь «Гімн професії». Зі словами побажань до студентів звернувся найдосвідченіший викладач кафедри Шевченко О.В., який працює в училищі уже 36 років. Серед викладачів комісії - четверо наших випускників (Бабич В.М., Харахайчук А.Є., Федоренко В.М., Глупащенко В.М.). А скільки хороших слів прозвучало з уст заслужених тренерів України Козлової В.М., Шаляпіна С.В., Середи С.А.! Передати у спадок свої знання, ідеї й сподівання – цю споконвічну мудрість сповідують у педагогічних династіях Лизунів, які займаються тхеквондо; династії Сохін, загальний педагогічний стаж якої – 90 років; династії Мірошників (мама, навчаючись в училищі, була капітаном волейбольної команди). Училище по праву пишається своїми випускниками. На зустрічі були Лизун Д., Картошкіна Н., Гамма О., Серета М., Кіреєва В. Як приємно було чути: «Усім хороше, що є в мені, я завдячую рідному училищу!»

Під час виконання завдань квесту «У пошуках пригод» четвертого дня студенти склали фотокартину «Наша дружна спортивна сім'я». Разом ми довели, що якими б різними не були, усі належимо до єдиного цілого – відділення фізичного виховання.

Т.В.Александрова, Ю.С.Прокopenко, А.В.Болдаєва, А.М.Миргородська, класні керівники груп відділення фізичного виховання

У день святкування 80-річчя училища теплими словами хочеться згадати працівників, завдяки чий невтомній праці наше училище функціонує як налагоджений механізм.

Щомісяця ми вчасно отримуємо заробітну плату, студенти - довгоочікувану стипендію, завідувачі кабінетами радіють придбаному обладнанню, викладачі мають нові підручники та посібники, опановують різні засоби навчання. І дуже часто ніхто навіть не замислюється, що за всім цим стоїть складання кошторису, затвердження бюджету, укладання договорів, фінансові зобов'язання, замовлення грошей, друк платіжних доручень та реєстрів, облік матеріальних цінностей і здача найрізноманітніших звітів. І з усім цим обсягом роботи добре справляються наші професіонали-бухгалтери та юристконсульт на чолі з головним бухгалтером Андрійчук І. М.

Викладачам зручно працювати, а студентам комфортно навчатися тільки тому, що у нас чисті та охайні приміщення, вчасно подається опалення та ремонтуються пошкодження, підтримуються в належному стані всі комунікації. Все це завдяки працівникам, які раніше за всіх приходять на роботу та найпізніше залишають своє робоче місце. Це технічний персонал на чолі з заступником директора з АГЧ Міцу С. П.

Зранку, вдень і навіть тоді, коли в останнього працівника завершиться робочий день, несуть варту на своєму посту пильні та уважні, терплячі та відповідальні охоронці училища, роботу яких організовує їх безпосередній керівник

Мазур О. О.

Найпершими помічниками в організації навчально-виховного процесу є працівники, які завжди знайдуть потрібну інформацію в мережі Інтернет, надрукують наказ, лист чи методрозробку, дадуть відповіді на десятки дзвінків на день, налаштують технічні засоби для всіх видів роботи, підготують необхідне обладнання для лабораторних робіт, сфотографують, відсканують, роздрукують і зроблять ксерокопію. Та ще виконають багато чого можливого і неможливого – наші секретарі та лаборанти.

Рятівником №1 для голодних студентів та учнів ліцею, а також працівників, які мають бажання підкріпитися, завжди є наші майстрині кулінарного мистецтва, працівники ідеальні. Саме вони перетворюють, здавалось би, звичайні продукти на смачний борщ, духмяні котлети, запашні піріжки. А ще ж необхідно підтримувати ідеальну чистоту й забезпечувати гарний естетичний вигляд. Цей трудоємний процес очолює ініціативний керівник Скібенко Н. С.

На жаль, бувають і неприємні ситуації, пов'язані зі здоров'ям студентів та працівників училища. Та що б не трапилось, на допомогу завжди і кожному приходять невтомний медичний працівник Погребняк Г. М.

Експерсії, участь у виїзних концертах, нарадах, семінарах, олімпіадах, підвезення навчальних посібників, підручників – усе це клопітка й відповідальна робота, яка здійснюється водіями училища.

З метою організації якісних процесів навчання та оздоровлення обдарованих дітей Полтавщини за ініціативи директора училища І.В. Гальченка створено навчально-оздоровчий комплекс «Ерудит». Він має навчальний корпус

з обладнаними за сучасними вимогами навчальними кабінетами, спортивно-ігрове містечко з футбольним полем зі штучним покриттям, тренажерним комплексом та майданчиками для різних спортивних ігор, спальний корпус, що розрахований на 90 відпочивальників; їдальню з обідньою залом на 100 місць. Використання комплексу передбачається протягом усього року за рахунок комплектування груп певних вікових категорій та освітніх напрямків, проведення на його базі обласних предметних олімпіад, обласного етапу захисту робіт МАН та інших заходів. Надійним помічником у роботі є комендант Яценко В.П., який вправно керує колективом працівників навчально-оздоровчого комплексу в с. Потоки.

Шановні працівники, вітаю вас із 80-річчям училища. Бажаю всім натхнення у нелегкій та такій потрібній усім роботі. Нехай ваша праця приносить лише радість!

Н.М. Деньга, заступник директора з виконавчої роботи та фінансових питань

Н.М. Деньга, заступник директора з виконавчої роботи та фінансових питань

Моїм викладачам

Сивіють скроні у моїх викладачів,
І очі в окуляри одяглися.
Ти, буйний вітре, не шуми вночі
І без потреби у вікно не бийся.
Якщо захочеш звістку принести
З далеких міст і сіл країни,
Ти ніжним подихом їх пригости -
То слово вдячності їм нині.

За мудре слово, труд багаторічний,
За віру в нас, тепер уже дорослих,
За те зерно, розумне, добре, вічне,
Що вже давно посіяне й проросле.

З пошаною і вдячністю, Наталія Андріївна Скоропльот, випускниця училища 1972 р., викладач

Училищу – 80!

Свій ювілей училище святкує,
Йому сьогодні вже вісімдесят.
Та з року в рік воно чарує,
Його я хочу привітати!
Я пишу вірша, той співає,
А хтось станцює залюбки.
І кожен з нас його вітає,
Шукають слів дівчата й юнаки.
Згадайте всі історію невпинну:
Коли і як зросло в Кременчуці.
І зараз всім нам і не дивно,
Що воно тут, у місті на Дніпрі.
Воно не просто так - воно чарівне,
Бо входять в двері діти ще малі,
І час вони проводять не даремно –
Виходять з нього славні вчителі!
Училище працює, як годинник,
Бо ним директор вміло управля.
Щодня якісь цікавинки, новини,
Училище не дім для нас – Земля!
Вітаю училище миле і любе,
Вітаю я всіх викладачів!
Країна цвістиме, подякують люди
За те, що навчає вчителів.
Йому вісімдесят, то й що ж такого!
Воно не молоде, та й не старе.
Здолаємо все, що є в нас важкого.
Хай же й надалі училище вище росте!

Дар'я Чайдак, У-12

Вітаємо з перемогою у міському «Студент року»

10 листопада велика зала МПК нагадувала великий вулик, у якому, правда, розмістилися кілька роїв. Роїце команди й уболівальники 9 кременчуцьких

вишів, які традиційно змагалися у двох категоріях - важкій і легкій - за звання «Студент року-2011».

Підкреслюю, що це командий конкурс «айсбергів» - учасників на сцені - та «бійців невидимого фронту».

Перед вибагливою глядацькою аудиторією постали кращі з кращих - митці робити все на найвищому рівні: розмовляти із черепом, із потойбічними силами, переміщуватись у часі та просторі, влаштовувати вечірки, футбольні баталії, займатися тренерською й викладацькою роботою, перевтілюватися у класичних персонажів невмирущого Котляревського та шаолінських ченців, керувати радянським «Москвичем» та сучасним «Харлем», співати на всі заставки, танцювати під будь-яку музику, кататися на роликах, грати на гітарі, і це ще не все!

При тому не втрачати почуття гумору, веселості духу і підпирати по-дружньому сусіда-суперника, бути на «подтанцювке» у виступі колеги по сцені.

Аудиторія змогла все це оцінити завдяки відданій, натхненній роботі Ірини Миколаївни Баздиревої, студентського клубу, умілій режисурі, таланту декораторів, дизайнерів сценічних костюмів, злагодженої роботі звукорежисера, ефектним слайдам і, звичайно, матеріальній і моральній підтримці колективу студентів, адміністрації, викладачів.

Закономірно тому: 126 балів, перше місце у легкій категорії, запрошення на обласний тур 04.12, перемога Олександрії Мирної, привітання... Вітаємо з перемогою! Щастя!

Із вдячністю, Т.О. Савченко від імені глядачів

«Наша газета»

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С.Макаренка

Редактор: Кривченко О.І.

Літературний редактор: Савченко Т.О.

Комп'ютерна верстка: Прокопов Д.Ю.

Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори. Редакція не завжди поділяє точку зору автора. Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано у ТОВ «Кременчуцька міська друкарня» (вул. Перемоги, 34)

тир.1000 прим., зам. 1015

Адреса училища: 39623, м.Кременчук, вул. Л.Чайкіної, 33.

Тел.: (05366) 5-33-01